

ליקוטי אמרים

סז

לנו את תורתו והלביש בה רצונו וחכמתו ית' המיוחדים במהותו ועצמותו ית' בתכלית היחוד והרי זה כאלו נתן לנו את עצמו כביכול. כמ"ש בז"הק ע"פ ויקחו לי תרומה [ר"ל כלומר אותי והל"ל ותרומה אלא משום דכולא חד ע"ש היטב]: וז"ש ותתן לנו ה' אלהינו באהבה כו' כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו כו' ולזה אין שנינו לנו מדביקות הגוף ביחודו ואורו ית' אלא הרצון שאם אין האדם רוצה כלל ח"ו לדבקה בו כו'. אבל מיד שרוצה ומקבל וממשיך עליו אלהותו ית' ואומר ה' אלהינו ה' אחד הרי ממילא נכללת נפשו ביחודו ית' דהוה אייתי רוח ואמשיך רוח והוא בחי' יציאת מצרים ולכן תקנו פ' יציאת מצרים בשעת ק"ש דווקא. אף שהיא מצוה בפני עצמה ולא ממצות ק"ש כדאיתא בגמרא ופוסקים אלא מפני שהן דבר אחד ממש. וכן בסוף פ' יציאת מצרים מסיים ג"כ אני ה' אלהיכם והיינו גם כן כמש"ל:

פרק מח והנה כאשר יתבונן המושביל בגדולת א"ס ב"ה כי בשמו כן הוא א"ס ואין קץ ותכלית כלל לאור וחיות המתפשט ממנו ית' ברצונו הפשוט ומיוחד במהותו ועצמותו ית' בתכלית היחוד ואילו היתה השתלשלות העולמות מאור א"ס ב"ה בלי צמצומי רק בסדר המדרגות ממדרגה למדרגה בדרך עלה ועלוף לא היה העולה נברא כלל כמו שהוא עתה בבחי' גבול ותכלית מהארץ לרקיע מהלך ת"ק שנה וכן בין כל רקיע לרקיע וכן עובי כל רקיע ורקיע ואפי' עו"הב וג"ע העליון מדור נשמות הצדיקי' הגדולים והגשמו' עצמן ואצ"ל המלאכי' הן בבחי' גבול ותכלית כי יש

ליקוטי אמרים

יש גבול להשגתן באור א"ס ב"ה המאיר עליהן
 בהתלבשות חב"ד כו'. ולכן יש גבול להנאתן שנהנין
 מזיו השכינה ומתענגין באור ה' כי אין יכולין לקבל
 הנאה ותענוג בבחי' א"ס ממש שלא יתבטלו ממציאותן
 ויהזרו למקורן. והנה פרטיות הצמצומים איך ומה אין
 כאן מקום ביאורם. אך דרך כלל הן הם בחי' הסתר
 והעלם המשכת האור והחיות שלא יאיר ויומשך
 לתחתונים בבחי' גילוי להתלבש ולהשפיע בהן
 ולהחיותם להיות יש מאין. כי אם מעט מזער אור
 וחיות בכדי שיהיו בבחי' גבול ותכלית שהיא הארה
 מועטת מאד וממש בלא חשיבי לגבי בחי' הארה בלי
 גבול ותכלית ואין ביניהם ערך ויחס כלל כגודע פי'
 מלת ערך במספרים שהוא במספר יש לו ערך לגבי
 מספר אלף אלפים שהוא חלק אחד מני אלף אלפים
 אבל לגבי דבר שהוא בבחי' בלי גבול ומספר כלל אין
 כנגדו שום ערך במספרים שאפי' אלף אלפי אלפים
 וריבוא רבבות אינן אפי' כערך מספר אחד לגבי אלף
 אלפי אלפים ורבוא רבבות אלא בלא ממש חשיבי.
 וככה ממש היא בחי' ההארה מועטת זו המתלבשת
 בעולמות עליונים ותחתונים להשפיע בהם להחיותם
 לגבי ערך אור הגנוז ונעלם שהוא בבחי' א"ס ואינו
 מתלבש ומשפיע בעולמות בבחי' גילוי להחיותם אלא
 מקיף עליהם מלמעלה ונקרא סובב כל עלמין. ואין
 הפי' סובב ומקיף מלמעלה בבחי' מקום ח"ו כי לא
 שייך כלל בחי' מקום ברוחניות. אלא ר"ל סובב ומקיף
 מלמעלה לענין בחי' גילוי השפעה כי ההשפעה שהוא
 בבחי' גילוי בעולמו נקראת בשם הלבשה שמתלבשת
 בעולמות

בעולמות כי הם מלביישים ומשיגים ההשפעה שמקבלים
 משא"כ ההשפעה שאינה בבחי' גילוי אלא בהסתר
 והעלם ואין העולמות משיגים אותה אינה נקראת
 מתלבשת אלא מקפת וסובבת הלכך מאחד שהעולמות
 הם בבחי' גבול ותכלית נמצא שאין השפעת אור א"ס
 מתלבש ומתגלה בהם בבחי' גילוי רק מעט מועד
 הארה נועטת מצומצמת מאד מאד והיא רק כדי
 להתחיותם בבחי' גבול ותכלית. אבל עיקר האור בלי
 צמצום כ"כ נק' מקיף וסובב מאחד שאין השפעתו
 מתגלית בתוכם מאחד שהם בבחי' גבול ותכלית.
 והמשל בזה הנה הארץ הלוו הגשמיזת אף שמלא כל
 הארץ כבודו. והיינו אור א"ס ב"ה כס"ש הלא את
 השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה'. אעפ"כ אין
 מתלבש בתוכה בבחי' גילוי ההשפעה רק חיות מעט
 מועד בחי' דומם וצומח לבד וכל אור א"ס ב"ה נק' סובב
 עליה אף שהוא בתוכה ממש. מאחד שאין השפעתו
 מתגלית בה יותר רק משפיע בה בבחי' הסתר והעלם
 וכל השפעה שבבחי' הסתר נקרא מקיף מלמעלה כי
 עלמא דאתכסי' הוא למעלה במדרגה מעלמ' דאתגליא
 ולקרב אל השכל יותר הוא בדרך משל. כמו האדם
 שמצייר בדעתו איזה דבר שראה או שרואה הנה אף
 שכל נוף עצם הדבר ההוא וגבו ותוכו ותוך תוכו כולו
 מצוייר בדעתו ומחשבתו מפני שראהו כולו או שרואהו
 הנה נקראת דעתו מקפת הדבר ההוא כולו. והדבר
 ההוא מוקף בדעתו ומחשבתו רק שאינו מוקף בפועל
 ממש רק בדמיון מחשבת האדם ודעתו. אבל הקב"ה
 דכתיב ביה כי לא מחשבותי מחשבותיכם כו' הרי

ליקוטי אמרים

מהשבתו ודעתי שיודע כל הגברים מקפת כל גברא
וגברא מראשו ועד תחתיתו ותוכו ותוך תוכו הבל
בפועל ממש. למשל כדור הארץ הלזו הרי ידיעתו ית'
מקפת כל עובי כדור הארץ וכל אשר בתוכו ותוך תוכו
עד תחתיתו הבל בפועל ממש שהרי ידיעה זו היא
חיות כל עובי כדור הארץ כולו והתהוותו מאין ליש
רק שלא היה מתהווה כמות שהוא עתה בעל גבול
ותכלית וחיות מועטת מאד כדי בחי' דומם וצומח. אם
לא ע"י צמצומים רבים ועצומים שצמצמו האור והחיות
שנתלבש בכדור הארץ להחיותו ולקיימו בבחי' גבול
ותכלית ובבחי' דומם וצומח בלבד אך ידיעתו ית'
המיוחדת במהותו ועצמותו. כי הוא המדע והוא היודע
והוא הידוע וכידיעת עצמו כביכול יודע כל הגברים
ולא בידעה שחץ ממנו כידיעת האדם. כי כולם
נמצאים מאמיתו ית'. ודבר זה אין ביכולת האדם
להשיג על בודיו וכו' *

הגהה

(כמ"ש הרמב"ם ז"ל והסכימו
עמו חכמי הקבלה כמ"ש
בפרד"ס מהרמ"ק ז"ל וב"ה לפי
קבלת האר"י ז"ל בסוד הצמצום
והתלבשות אורות בכלים כמ"ש ל
פ"ב):

הרי ידיעה זו מאחד שהיא
בבחי' א"ס אינה נקרא' בשם
מתלבשת בכדור הארץ
שהוא בעל גבול ותכלית
אלא מקפת וסובבת. אף
שידיעה זו בוללת כל עביו

ותוכו בפועל ממש ומהווה אותו עי"ז מאין ליש וכמ"ש
במ"א:

פרק מט' ודגה אף כי פרטי בחי' ההסתר וההעלם
אור א"ס ב"ה בהשתלשלות
העולמות עד שנברא עו"הו הגשמי עצמו מספר ומינים
ממינים